

Motion till riksdagen 2022/23:1104

av **Ann-Sofie Alm (M)**

Den svenska vargstammen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den svenska vargstammen ska minska och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den svenska vargstammen var utrotad under 1800-talet. Då var vargjakten oreglerad. Dagens vargstam är sprungen ur endast fem vargar, vilket lett till att dagens vargstam lider av inavelsproblematik. Den svenska vargstammen har en inavelsnivå på 0,24, vilket kan jämföras med att två syskon parar sig (inavelsnivå 0,25). Detta faktum behöver beaktas särskilt.

Vargen är en dålig jägare direkt från födseln och måste förlita sig på sin mor för att få mat. Men vargungen är samtidigt lättlärd och lär sig snabbt genom generationsöverföring hur man jagar och var maten finns.

I närheten av människan finns ofta lättfångad mat i form av bland annat får, något som våra lantbrukare alltför ofta sorgligt fått erfara. När vargen slår till gör den det inte bara för att få mat för dagen utan den river så många får den kommer åt. Det brukar beskrivas som lustmord; alla får dör inte direkt utan fårfarmaren måste avliva en del, ibland flera timmar senare, när vargattacken har upptäckts.

Antalet lantbruk har minskat, medan antalet vargar har ökat.

Många är också rapporterna om att varg vågat sig nära människor, följt skolbarn från skolbussen, strukit längs gårdens husknutar, fällt tamboskap och dödat hundar. Dessa rapporter leder till att de som lever nära vargen känner att de måste skydda sina djur, sin inkomstkälla, sin trygghet och sin familjs trygghet. Och lika stora känslor väcker rapporterna hos dem som vill rädda vargen från att jagas.

Men de som i sin iver över att bevara varje varg höjer sina röster för att förbjuda varg jakt, gör vargen en björntjänst. Om vi ska kunna samexistera med vargen och om lantbrukare ska kunna våga att ha kvar och även utöka sin livsmedelsproduktion, måste vi åter lära vargen att vara skygg för människan och det möjliggörs endast genom jakt.

När vargar ger sig på boskap och tamdjur händer det att skyddsjakt blir utlyst. Den är då utlyst med ett slutdatum oavsett om vargen är fälld eller inte. Skjuts inte vargen inom den tiden kan den fortsätta med sitt lustmördande av får och andra tama djur. Skyddsjakt bör därför få fortgå till dess att vargen är skjuten.

Under varginventeringsperioden åren 2019–2020 hittades 45 familjegrupper i Skandinavien. 34 av dessa lever i Sverige och fem lever i revir på gränsen mellan Norge och Sverige.

Inventeringen 2020–2021 visade på en ökning av antalet vargar och att antalet nu uppgår till 395.

Det totala antalet vargar i Skandinavien beräknas nu till ca 480 vargar. Angivna antal är inklusive de vargar som dött under inventeringsperioden.

Det nu gällande riksdagsbeslutet för vargpopulationen ligger på 170 vargar som grundnivå upp till en maxnivå på 270 vargar. Att vargen tillåtits att öka så snabbt gynnar inte svensk landsbygd, svenskt lantbruk eller svensk matproduktion och livsmedelsexport.

Det finns därför starka skäl att göra en översyn av att flytta beslutanderätten om rovdjursförvaltning till att ligga så nära dem som berörs som möjligt. Koncentrationerna av varg är alldeles för höga i många områden och vargstammen totalt behöver minska.

Om målen i livsmedelsstrategin ska uppnås är det viktigt att vi behåller de svenska matproducenter vi har och därför bör minskningen av vargstammen inte vänta.

Ann-Sofie Alm (M)